

njihovo življenje, potem pa pomisli, da še to, kar si rudokopi tako rekoč od ust odtrgajo, da vložijo v kaso za take čase, ko so onemogli, zboleli in ne morejo več delati, utegne v zgubo iti, mora pač z nevoljo se obrniti od take naprave in želeti, da se kmalu predrugači tako, da ubogim delavcem saj to malo gotovo ostane, kar je njihovo. Škoda, da se je marsikaj resničnega govorilo v zboru, da se pa vendar za zdaj ni še gotovega sklenilo.

— (*Železnica gorenska*) se po popisu „Laib. Ztg.“ tako marljivo izdeluje, da do prihodnje pozne jeseni bode gotova. Ona polovica, ki sega od Trbiža do Jesenic, je težavniša, al delali so jo z večjo silo, — od Jesenic do Ljubljane bili so manj pridni, al tu ni toliko težav, po takem morete obe polovici ob enem izgotovljene biti.

— (*Mnogozasluženi gosp. Luka Jeran*) je po knezoškofovem dovoljenji duhovsko pastirstvo pustil in se v farovž ljubljanske stolne cerkve preselil, kjer bode posebno vredništvo „Danice“ opravljal.

— (*Katoliško društvo*) si želi napraviti bandero, zato nekatere gospé in gospodičine v „Danici“ vabijo sestre katoliške družbe, pa tudi druge gospé in deklice, ktere niso družbenice, naj darujejo v ta namen. Darove sprejemajo denarničar gosp. Gerber, odbornik g. Ničman in društvena pisarnica.

— (*Silne kope snega*) so se po južnem vremenu nenadoma hitro stajale; polje je večidel že brez snežene odeje in hvala Bogu! mogoče je pospraviti repo in korenje in tudi stelje dobiti.

— (*Društvo „Sokol-a“*) je v čitalnični dvorani obhajalo v saboto obletnico svojo z navdušenim predgovorom, z lepo pesmijo „Ave Marija na planinah“, s pantomimično burko „Nevesta“ in s produkcijo gimnastike v plesu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Deželni zbori so — razun galiciškega, ki menda traja do 13. dne t. m. — zdaj vsi pri kraju. Dunajski se je v zadnji uri o postavi za ljudske šole hudo sprl zato, ker poslanci iz dežele so grozne stroške pri plačilu učiteljev naložili dunajskemu mestu. Učitelji po pravici kličejo po zboljšanji plače, — al z davki že tako preobloženo ljudstvo kliče: „iščite se je drugod, mi je ne zmoremo“.

— Iz potovanja cesarjevega se sliši, da je že zapustil Atene in da se čedalje bolj bliža Egiptu, kjer se bode z veliko slovesnostjo kmalu odprl imenitni Sueški kanal!

— V smislu §. 52. vojne postave ne veljajo splošne postave in ukazi za brambovce zastran njih ženitve, ako še niso prestopili 3. razreda starosti. Tedaj potrebujejo brambovci, ako se hočejo ženiti, k temu posebne dovolitve. To dovolitev podeliti je po §. 27. (lit. c.) brambovske postave poklican minister za deželno bran. To ministerstvo pa je z razpisom od 30. septembra 1869. leta c. k. deželno vlado pooblastilo, da sme ona dogovorno s c. kr. brambovsko komando v Gradcu v izročenem področji razsojevati prošnje za dovolitev v ženitev tistih brambovcev, ki še niso prestopili 3. razreda starosti. Prošnje za te posebne dovolitve v ženitev brambovcev se imajo položiti v glavnih mestih pri magistratu, na deželi pa pri c. kr. okrajnih poglavarstvih ter se morajo podpreti s potrebnimi pismenimi razlogi.

Iz Dalmacije. — Še zmiraj traja grozni boj med ustajniki in cesarsko armado; in še se ne vé, kdaj ga bode konec. Da je zmaga armadi zelo težavna, vidi se

iz tega, da še zmiraj iz mnogih dežel nove regimente vozijo na bojišče. Razdraženost na obeh straneh je silna; ustajniki mesarijo vjete vojake krvoločno, poveljniki armadni pa vbešajo glavarje ustajnikov in dajo požigati uporne vasi. Kako neki se bojo pomirili ti kraji, je važno vprašanje. Župan Vojnović, mož velikega zaupanja med Kotorci, je zdaj na Dunaji in je ministerstvu odkritosrčno razložil vse napake cesarskih vladnikov; — pravijo, da ga dunajska vlada hoče poslati za komisarja v domovino svojo s to nalogo, da pomiri spuntano ljudstvo. Peticija Kotorcev se glasi: Naj presviti cesar blagovoli ukazati, da se na postavni poti sklene, da Kotorci brambovci svojo službo opravljajo le med mejami boke Katorske, — da se med deželne brambovce vpisanim, kedar so vojaške službe izučeni, dovoli po svojih opravilih iz svoje dežele iti, — da obleka brambovska ostane kar največ je mogoče narodna. — Turška in črnogorska vlada ste — če je res — postavile na meje svojo stražo, da ustajniki ne morejo vhajati čez mejo, in če uidejo, da jih zgrabi in jim orožje vzame. (Dunajski časnik „Zukunft“ je priložil svojemu listu te dni jako jasen „zemljevid bojišča v Katorskih bokah“, kterege administracija tega časnika tudi posebej prodaja po 12 kr. po pošti.)

Galicija. Iz Lvova. Deželni zbor je 6. dne t. m. volil poslance v državni zbor dunajski, al večidel iz skupine velikih posestnikov izvoljenih je reklo, da ne grejo na Dunaj. Zbora predsednik je odložil daljo volitev. Drugi dan so se nadaljevale volitve; nekteri so jih sprejeli, drugi ne. Kaj bode iz vsega tega, ni še jasno danes. — Resoluciji poljski ob priliki adresine debate ni veliko ugovarjal vladni komisar. Ako se spolnijo zahteve Poljakov, morajo se tudi spolniti zahteve kranjske in tiroljske. — Razprava o jako zaželeni spravi med Poljaki in Rusini odložila se je za prihodnji deželni zbor.

Lisinica vredništva. Gosp. dopisniku iz Dolenskega: Po naših mislih je bolje, da županu kar naravnost poveste, da po §. 58 ni imel oblasti sam storiti, kar je storil. Sicer pa je bolje taci osebni reči ne vleči na dan, ker na govor pride odgovor, in Bog vedi, kaj vse se reče. — Kar pa se tiče nemškutarja Trpina, pač sam kaže, da se s kruhom med „verfluchte dumme Slovenen“ sam sebe trpinči. Slovenci bi preveč dremali, ko bi taci „prijatlov“ ne imeli. — Gosp. dopisniku S. iz Gorenskega: Drugi pot pride. — Gosp. dopisniku iz Kostelja: Drugi pot gotovo!

Žitna cena

v Ljubljani 6. novembra 1869.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. — — banaške 5 fl. 50. — turšice 3 fl. — — soršice 3 fl. 26. — rži 2 fl. 90. — ječmena 2 fl. 60. — prosa 2 fl. 70. — ajde 2 fl. 80. — ovsa 1 fl. 80 — Krompir — fl. —.

Žitna cena

v Kranji 6. novembra 1869.

Vagán pšenice 5 fl. — — rži 3 fl. — — ječmena — fl. — — ovsa 1 fl. 90. — soršice 3 fl. — — ajde 2 fl. 80. — prosa 2 fl. 60. — krompirja 1 fl. 30. — fižola 3 fl. 54.

Kursi na Dunaji 9. novembra.

5% metaliki 59 fl. 10 kr. Ažijo srebra 122 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 70 kr. Cekini 5 fl. 86 kr.

Loterijske srečke:

V Gradcu } 6. nov. 1869: 85. 60. 64. 62. 42.
na Dunaji } 44. 51. 28. 14. 31.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 20. novembra.